

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL L. P. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2018 m. spalio 31 d. Nr. 242-461
Vilnius

Lietuvos bankas gavo L. P. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir *ERGO Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėja su draudiku sudarė būsto draudimo sutartį, kurios neatskiriama dalis yra Būsto turto draudimo taisyklės Nr. 056 (galioja nuo 2014 m. gruodžio 1 d.) (toliau – Taisyklės). 2018 m. gegužės 30 d. pareiškėjai buvo išduotas draudimo liudijimas Nr. (*duomenys neskelbiami*), liudijantis, kad buvo apdraustas pareiškėjos būstas, esantis adresu: (*duomenys neskelbiami*). Šia sutartimi pareiškėjos būstas apdraustas draudimo apsaugos variantu „Saugus turtas“, t. y. draudimo apsauga nuo visų rizikų ir turto gedimo.

Pareiškėja kreipėsi į draudiką ir nurodė, kad pro šalį važiuojant sunkiosioms transporto priemonėms bute jaučiama vibracija, todėl pradėjo trūkinėti sienos, stogas ir langai, o po lietaus vanduo pradėjo skverbtis per sienas, todėl butas buvo apipiltas (toliau – įvykis). Draudikas gautą pranešimą užregistravo duomenų sistemoje ir pradėjo administruoti žalą bylą Nr. (*duomenys neskelbiami*): atliko įvykio vietos apžiūrą, surašė Defektų aktą ir kreipėsi į nepriklausomus ekspertus UAB „Smart Claims“, kad būtų nustatytos nekilnojamajam turtui padarytų nuostolių priežastys. Remdamasis surinkta informacija, draudikas nustatė, kad įvykis įvyko dėl nesandarių pastato konstrukcijų. Vadovaudamasis draudimo sutarties nuostatomis, draudikas 2018 m. liepos 20 d. priėmė sprendimą pripažinti įvykį nedraudžiamuoju ir atsisakė pareiškėjai išmokėti draudimo išmoką. Pareiškėja su draudiko priimtu sprendimu nesutiko, todėl tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėja nurodė nesutinkanti su draudiko priimtu sprendimu. Pareiškėjos teigimu, draudikas nurodo, kad įvykis yra nedraudžiamasis dėl vandens prasiskverbimo pro išorines pastato konstrukcijas (stogą), tačiau tai prieštarauja pritaikytai Taisyklių nuostatai, kuria remiasi draudikas. Pareiškėjos teigimu, draudikas patvirtina, kad vanduo į apdraustas patalpas pateko per išorines pastato konstrukcijas, tačiau taiko Taisyklių punktą, skirtą vandens kaupimuisi ir garų kondensavimuisi patalpos viduje. Be to, pareiškėjos teigimu, draudiko cituojamame UAB „Smart Claims“ rašte „Nuostolių priežasties nekilnojamajam turtui įvertinimas“ (toliau – išvada) yra aiškiai aprašoma, kad apžiūrėtose patalpose fiksuojami būtent užliejimo padariniai: „dėmės su glaisto ir dažų pakilimais, nuo drėgmės atsiklijavę tapetai, užliejimo dėmės bei vandens pakelto glaisto ir dažų pūslės“. Pareiškėjos nuomone, tai tik patvirtina, kad draudikas neturėjo nei faktinio, nei teisinio pagrindo priskirti šių defektų prie ilgalaikio vandens kaupimosi ir (arba) garų kondensavimosi procesų.

Pareiškėja taip pat nurodo ir tai, kad draudikas savo sprendimą grindžia vienu dokumentu – išvada, kurioje yra nurodytos apgadinimų atsiradimo aplinkybės, tačiau, pareiškėjos nuomone, šios išvados patikimumas ir objektyvumas yra abejotinas. Pareiškėjos teigimu, dokumentas yra parengtas suinteresuoto ir nuo draudiko priklausomo asmens, o draudikas neįrodė, kad patalpas

apžiūrėjęs ekspertas ir išvadą parengęs asmuo turi tinkamą kompetenciją teikti dokumente nurodytas išvadas dėl pastato ar jo konstrukcijų judėjimo arba sėdimo, todėl parengta išvada yra tik nuomonė, kuri neįrodo tikrosios defektų atsiradimo priežasties. Taigi, pareiškėjos teigimu, draudikas neturėjo pagrindo atsisakyti mokėti draudimo išmoką neturėdamas tam objektyvaus ir teisėto pagrindo.

Pareiškėja kreipimesi į Lietuvos banką taip pat pažymi ir tai, kad draudikas nepateikė įrodymų, kad vertino meteorologinius parametrus tam, kad patikrintų, ar pastato išorinių konstrukcijų pažeidimai, dėl kurių vanduo pateko į apdraustas patalpas, galėjo atsirasti dėl audros ar liūtis. Pareiškėja nurodo, kad nors Taisyklėse nėra nustatytų atmosferinio vandens prasiskverbimo per išorines konstrukcijas kiekybinių kriterijų, tačiau draudikas vis tiek privalėjo įsitikinti ir nustatyti šiuos kriterijus. Atsižvelgdama į visa tai, pareiškėja prašo pripažinti draudiko priimtą sprendimą nepagrįstu ir rekomenduoti draudikui įvykį pripažinti draudžiamuoju bei išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią įvykio metu padarytų sugadinimų remonto išlaidas.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi draudikas nurodė nesutinkąs su pareiškėjos reikalavimu ir prašo jį atmesti. Draudikas pabrėžė, kad atvykę apžiūrėti buto nepriklausomi ekspertai nustatė, kad buto patalpų defektų atsirado dėl pastato ar jo dalių konstrukcijų judėjimo arba sėdimo ir vandens arba drėgmės prasiskverbimo pro išorines pastato konstrukcijas – stogą. Draudiko teigimu, apdrausto turto apžiūros metu nebuvo užfiksuota vandentiekio, vamzdynų avarijų, patalpų deformacijos ar kitokio koncentruoto išorinio poveikio, o „greta namo nevyksta statybos, griovimo ar kasimo darbai“.

Draudikas teigia atsisakęs mokėti draudimo išmoką, remdamasis Taisyklių 20.7 papunkčiu, kuriame numatyta, kad įvykis yra nedraudžiamasis, jei žala atsirado dėl vibracijos, nusėdimo ir kitų panašių natūralių procesų, taip pat neišvengiamo natūralaus vyksmo – rūdijimo, puvimo, natūralaus susidėvėjimo ir panašiai, bei Taisyklių 20.15 papunkčiu, kuriame įtvirtinta, kad įvykis yra nedraudžiamasis, kai žala atsirado dėl ilgalaikio vandens kaupimosi ar garų kondensavimosi. Draudiko teigimu, šiuo atveju įvykis įvyko ne staiga ir netikėtai, tačiau dėl ilgalaikio poveikio (vibracijos, sėdimo ir ilgalaikio vandens kaupimosi sienose), todėl draudikas mano pagrįstai įvykį pripažinęs nedraudžiamuoju ir atsisakęs mokėti pareiškėjai draudimo išmoką.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų ir informacijos, tarp šalių ginčas iš esmės kilo dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju ir atsisakymo išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią įvykio metu patirtą žalą.

Vertinant pareiškėjos draudiko atžvilgiu keliamo reikalavimo pagrįstumą, visų pirma atkreiptinas dėmesys į tai, kad, kaip yra nurodęs kasacinis teismas savo praktikoje, draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga, tačiau ji nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas. Galiojantys teisės aktai leidžia draudikui nustatyti prisiimamos draudimo rizikos ir teikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama draudimo išmoka, ir atvejus, kada draudikas yra atleidžiamas nuo pareigos mokėti draudimo išmoką. Sudarydamas draudimo sutartį draudikas pasiūlo sąlygas, kurios apibrėžia jo prisiimamos rizikos ribas, ir pagal tai apskaičiuoja draudimo įmokos dydį. Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiose sąlygose (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2012 m. kovo 13 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012).

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 2 straipsnio 10 dalimi, draudimo

apsauga – tai draudiko įsipareigojimas mokėti draudimo išmoką įvykus draudžiamajam įvykiui. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi draudikas įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti draudėjui arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis. Draudimo išmokos mokėjimas yra pagrindinė draudiko pareiga, kuri vykdoma įvykus draudžiamajam įvykiui. Vadinas, tik nustačius, kad yra įvykęs teisiškai reikšmingas faktas – draudžiamasis įvykis, draudikui kyla pareiga mokėti draudimo išmoką. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2013 m. birželio 26 d. nutartyje, priimtoje išnagrinėjus civilinę bylą Nr. 3K-3-316/2013, yra nurodęs, kad nedraudžiamieji įvykiai pašalina draudiko pareigą mokėti draudimo išmoką *ab initio* (nuo pradžių).

Pareiškėjos ir draudiko draudimo sutartis buvo sudaryta pagal Taisyklių, kurios yra neatskiriama draudimo sutarties dalis, nuostatas. Šalių sudaryta sutartis, kaip turto draudimo sutartis, yra savanoriška, todėl draudikas tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiama draudimo apsauga. Kita vertus, nors sutarties šalys, vadovaudamosi CK 6.156 straipsnyje įtvirtintu sutarties laisvės principu, savarankiškai gali nusistatyti draudimo apsaugos ribas, tačiau draudikas, turėdamas įstatymo suteiktą teisę parengti draudimo rūšies taisykles, privalo užtikrinti ir sutarties sąlygų teisinį apibrėžtumą, jų suderinamumą, jo pateiktos sąvokos turi būti kiek įmanoma aiškiau atskleistos, konkretizuotos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-152/2007; 2008 m. sausio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-45/2008), kad sudarančiam draudimo sutartį draudėjui nekiltų abejonių dėl sutartimi teikiamos draudimo apsaugos apimties. Jeigu sutarties sąlygos yra parengtos aiškiai ir suprantamai, jos neturi būti aiškinamos per plačiai, priešingu atveju būtų nepagrįstai išplečiami draudiko prisiimti įsipareigojimai. Tai reiškia, kad draudimo sutartį sudarančiose taisyklėse turi būti nurodomi požymiai, kuriems esant įvykis gali būti pripažintas draudžiamuoju. Pareiga mokėti draudimo išmoką draudikui kyla tik tuomet, kai įvykio aplinkybės atitinka konkrečius draudimo sutartyje nurodytus draudžiamąjį įvykio požymius, o įvykiai neatitinka nedraudžiamųjų įvykių apibrėžimo (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2004 m. balandžio 14 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-268/2004).

Taigi, nagrinėjant šalių ginčą ir siekiant įvertinti draudiko sprendimo pripažinti įvykį nedraudžiamuoju pagrįstumą, reikia nustatyti, ar šis įvykis iš tiesų neatitinka draudžiamąjį įvykio apibrėžimo, įtvirtinto Taisyklių sąlygose, ir atitinka nedraudžiamąjį įvykio sąvoką.

Taisyklių 21.1 papunktyje yra nustatyta, kad, pasirinkus draudimo apsaugos variantą „Saugus turtas“, draudėjui yra suteikiama platesnė draudimo apsauga, t. y. draudikas draudžia draudėjo turtą nuo sugadinimo, sunaikinimo arba praradimo dėl bet kokių įvykių, įvykusių staiga ir netikėtai draudimo sutarties galiojimo metu, išskyrus Taisyklių 22 poskyryje išvardytus nedraudžiamuosius įvykius.

Įvertinus pirmiau minėtų Taisyklių nuostatas, įtvirtinančias nagrinėjamo ginčo kontekste aktualų draudžiamąjį įvykio apibrėžimą, darytina išvada, kad šios sąlygos yra pakankamai paprastos, aiškiai ir nedviprasmiškai atskleidžiančios, koks įvykis (t. y. kokių požymių turintis įvykis ir esant kokioms sąlygoms) yra laikomas (pripažįstamas) draudžiamuoju įvykiu pagal Taisyklių sąlygas. Pažymėtina, kad, pagal Taisyklių sąlygas, draudikas, sudarydamas draudimo sutartį, įsipareigojo išmokėti draudimo išmoką dėl bet kokių įvykių, kurie įvyko staiga ir netikėtai, tačiau jei įvykis atitinka Taisyklėse nustatytus nedraudžiamuosius įvykius, draudikas turi teisę įvykį pripažinti nedraudžiamuoju ir atsisakyti mokėti draudimo išmoką.

Pareiškėja kreipimėsi į Lietuvos banką nurodė, kad draudikas nepagrįstai nevertino įvykio metu galėjusių būti meteorologinių parametrų tam, kad patikrintų, ar pastato išorinių konstrukcijų pažeidimai, dėl kurių vanduo pateko į patalpas, galėjo atsirasti dėl audros ar liūtis. Dėl šios priežasties, pareiškėjos teigimu, draudikas priėmė neteislingą ir nepagrįstą sprendimą, nes nenustatė, ar įvykis atitinka draudžiamąjį įvykio sąvoką. Lietuvos banko vertinimu, atsižvelgiant į pirmiau minėtas draudimo sutarties nuostatas, pažymėtina, kad šalys, sudarydamos draudimo

sutartį, aiškiai susitarė, kad įvykis yra pripažįstamas draudžiamuoju tada, kai įvyksta staiga ir netikėtai, išskyrus atvejus, kai nustatomas Taisyklėse numatyto nedraudžiamojo įvykio faktas. Atkreiptinas dėmesys, kad, pagal sutarties nuostatas, draudikas, siekdamas įvertinti draudžiamojo įvykio faktą, neprivalėjo nustatyti, ar įvykis atitinka tam tikras sąlygas, t. y. neprivalėjo vertinti, ar žala atsirado dėl liūtis, ar dėl audros ir nustatyti konkrečių įvykio metu galėjusių būti meteorologinių sąlygų. Pagal Taisyklių sąlygas, draudikas tik privalėjo įsitikinti, kad įvykis įvyko staiga ir netikėtai ir ar neatitinka Taisyklėse įtvirtintų nedraudžiamųjų įvykių. Darytina išvada, kad šiuo atveju draudikas, siekdamas nustatyti draudžiamojo įvykio faktą, pagrįstai nesiaiškino įvykio metu buvusių meteorologinių sąlygų, o pareiškėjos kreipimesi nurodyti argumentai, kad draudikas nepagrįstai nevertino, dėl ko atsirado žala – dėl audros ar dėl liūtis, yra atmestini kaip nepagrįsti.

Taisyklių 22.3.4 papunktyje yra nustatyta, kad nedraudžiamuoju įvykiu draudikas laiko nuostolius, kurie yra nurodyti Taisyklių 20 skirsnyje. Taisyklių 20.7 papunktyje yra įtvirtinta, kad nedraudžiamuoju įvykiu taip pat yra nuostoliai dėl vibracijos, nusėdimo ir kitų panašių natūralių procesų, taip pat neišvengiamo natūralaus vyksmo – rūdijimo, puvimo, natūralaus susidėvėjimo ir panašiai. Taisyklių 20.15 papunktyje taip pat nustatyta, kad įvykis yra pripažįstamas nedraudžiamuoju, kai nuostoliai atsirado dėl ilgalaikio vandens kaupimosi ar garų kondensavimosi.

Siekdamas pagrįsti priimtą sprendimą, draudikas pateikė paaiškinimus, kuriuose nurodo, kad UAB „Smart Claims“ parengta išvada patvirtina argumentus, kad nuotoliai atsirado dėl pastato arba jo dalių konstrukcijų judėjimo arba sėdimo ir vandens arba drėgmės prasiskverbimo pro išorines pastato konstrukcijas – stogą. Išvadoje yra nustatyta, kad „buto patalpų defektai trečiame aukšte yra: virtuvėje ties langų angokraščiais ir palangėmis fiksuojami apdailos defektai, t. y. tinko, dažų trūkimai, ties langų angokraščių apdaila fiksuojami analogiškai trūkimai, o svetainėje fiksuojami mūrinių glaistytų, dažytų lubų defektai, t. y. glaisto, dažų trūkimai ties dekoratyviniais lubų apvadais ir dalyje lubų ploto.“ Išvadoje nurodyta ir tai, kad buto palėpėje (plane nurodytose patalpose 48-5, 48-6 ir 48-9) taip pat buvo užfiksuotų apdailos defektų ties stoglangiais ir ties dujiniu katilu, t. y. vandens užliejimo dėmių, glaisto, dažų pakilimų, o patalpoje 48-6 yra užfiksuotų mūrinės sienos tapetų defektų, t. y. tapetas nuo sienos paviršiaus atsiklijavęs, o „siena ties atsiklijavusiu tapetu su daugybiniais mūrų trūkimais“. Išvadoje nurodyta ir tai, kad bendro naudojimo patalpose ties buto durimis yra užfiksuota tinkuotų, dažytų mūrinių lubų ir sienų defektų (tinkas su daugybiniais trūkimais, atšokęs nuo pagrindo, vandens užliejimo dėmės, dalyje lubų ploto tinkas atšokęs nuo lubų paviršiaus ir nukritęs), o kitose buto patalpose sienų, lubų, grindų apdaila be defektų.

Atlikę ekspertinį vertinimą UAB „Smart Claims“ darbuotojai, turintys inžinieriaus ir statybos inžinieriaus kvalifikacijas, padarė išvadą, kad išvardyti buto patalpų defektai „sukelti dėl pastato ar jo dalių konstrukcijų judėjimo / sėdimo ir vandens / drėgmės prasiskverbimo pro išorines pastato konstrukcijas – stogą. Šios išvados daromos vertinant sugadinimų, defektų vietą bei pobūdį: sienų defektai ties vidinėmis palangėmis, angokraščiais ir lubų plote charakteringi skilimams, atsiradusiems dėl pamatų / konstrukcijų judėjimo / sėdimo. Analogiškai skilimai užfiksuoti ir ant išorinių pastato sienų konstrukcijų ties buto patalpomis; Patalpų apdailos defektai atsiradę dėl vandens / drėgmės poveikio labiausiai tikėtina, kad atsirado dėl vandens / drėgmės prasiskverbimo pro išorines pastato konstrukcijas – stogą ir stoglangius. Kadangi virš patalpų randasi tik pastato stogas. Vandentiekio, vamzdynų avarijų apžiūros metu neužfiksuota; Patalpų deformacijos ar kito koncentruoto išorinio poveikio neužfiksuota; Greta namo nevyksta statybos, griovimo, kasimo darbai.“

Kaip minėta, sistemiškai aiškinant Taisyklių 20.7 ir 20.15 papunkčiuose įtvirtintas nuostatas, draudikas turi teisę neatlyginti nuostolių dėl vibracijos, nusėdimo ir kitų panašių natūralių procesų, taip pat neišvengiamo natūralaus vyksmo – rūdijimo, puvimo, natūralaus susidėvėjimo ir panašiai bei dėl ilgalaikio vandens kaupimosi sienose ar garų kondensavimosi ir dėl to kilusios žalos. Lietuvos banko vertinimu, tiek pareiškėjos pateikti, tiek išvadoje nurodyti duomenys suteikia pagrindą konstatuoti, kad apdraustam butui žala buvo padaryta dėl stogo

konstrukcijos nesandarumo, kuris atsirado dėl pastato vibracijos, nusėdimo ir kitų panašių natūralių procesų, kai į pastatą patekęs vanduo kaupiasi ir dėl to sukelia žalą, t. y. dėl to atsiranda vandens užliejimo dėmių, glaisto ir dažų pakilimų bei sienų trūkumų ir pan. Pareiškėja Lietuvos bankui nepateikė jokių įrodymų (tik subjektyvius paaiškinimus), galinčių paneigti išvadą ir patvirtinti, kad įvykis įvyko ne dėl pastato vibracijos ir sėdimo sandarumą praradusios stogo konstrukcijos, o dėl kitų priežasčių, kurių pagrindu būtų galima įvykį pripažinti draudžiamuoju, todėl Lietuvos bankui pateikti įrodymai leidžia daryti išvadą, kad apdraustam butui žala buvo padaryta dėl stogo dangos nesandarumų, kurie atsirado ne staiga ir netikėtai, o dėl ilgalaikių vibracijos, nusėdimo, vandens kaupimosi sienose ir kitų panašių natūralių procesų. Kadangi šiuo atveju situacija atitinka Taisyklėse nustatytus atvejus, dėl kurių draudikas turi teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką, vadovaujantis nustatytomis aplinkybėmis ir Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma, darytina išvada, kad pareiškėjos reikalavimas pripažinti įvykį draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką yra nepagrįstas, todėl atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos L. P. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius